

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 122.

Andte Session.

50de Møde.

Mandagen den 17de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (fortsat): Det vil ligge klart for Alles Dine, at naar en Forening ikke vil ligne eller sætte det solidariske Ansvar i Værk paa rette Maade, kan man holde Interessenterne fast ved Foreningen og det solidariske Ansvar, hvor meget de end stride imod. Jeg troer rigtignok, at det er et forgjæves Haab, naar mange Medlemmer af Foreningen smigre sig med, at de kunne undgaae det ved at træde ud, naar Regnskabet er qvitteret, men det er Noget, som ialtsald vedkommende Domstole ville have at afgjøre. Derimod tror jeg, at man skylder det Offentlige, at det skal træde fuldkommen klart og bestemt frem, at der er et saadant solidarisk Ansvar, og at man tillige har Midler i Hænde til at gjøre det paa en klar og indlysende Maade gjældende for Alle. § 2 skal jeg aldeles tiltræde. Jeg mener nu, at vi have gjen- nemgaaet Bæreaarene. Det gjør mig ondt, at der er en Forening, som er kommen mig i Forfjæbet, som saa tidlig har endt sine Arbejder, at jeg ikke uden at træde Ret og Billighed for nær har kunnet nægte at approbere dens Statuter, men jeg vil glæde mig, dersom det bliver sidste Gang, at jeg kommer til at underskrive en saadan Forenings Statuter, naar flige Foreninger i Fremtiden kun blive oprettede i Henhold til omhyggelige og nøjag-

tige Undersøgelser om dette Forhold, og alle de store Conseqvenser, det maa føre med sig. Jeg skal altsaa anbefale Udvalgets Endringsforslag. Jeg troer paa ingen Maade, at det vil svække Crediten, men tværtimod at det vil gaae den. Jeg troer i det Hele taget, at paa enkelte Undtagelser nær ere disse Foreninger bestyrede med saa megen Omhu og Digtighed, med saa megen Forsigtighed og Sagtyndighed, at der ingen Tvivl er om, at deres Credit vil være i stadig Tiltag, og at naar deres Obligationer hidtil have staaet saa lavt, maa det være paa Grund af, at der altid skal læng Tid til, inden man bliver bekendt med saadanne nye Instituter og den betydelige Sikkerhed, de afgive, naar de bestyres paa en saadan Maade, som Tilfældet er med saa godt som alle vore.

Ordføreren: Den høitærede Minister er nu kommen ind paa et Spørgsmaal, hvor paa jeg først senere vilde gaae ind, nemlig med Hensyn til det Forslag, der indeholdes i § 2. Dennes Forhold til nærværende Lov er motiveret ved, at det oprindelige Forslag gik ud paa, at den Ret, den Udvidelse af Bemyndigelsen, som ønskedes tildeelt Regjeringen, skulde være nødvendig baade for de nu bestaaende Foreninger og for de fremtidige, og Udvalget blev derved naturligt ledet hen til at undersøge det Spørgsmaal, hvorvidt ogsaa det Sidste kunde anses for ønskeligt. Det er nu ganske vist, at det er den særlig paapegede Sag, der har givet særlig Impuls til at gaae dybere ind i Creditforeningernes hele Stilling, end det var muligt blot efter den Anledning, Lovforslaget